

Terka si kreslí mačičku. Už dávno túži po mačiatku. Dnes si dáva na obrázku obzvlášť záležať. Nenechá sa vyrušiť, ani keď vonku zaškrípu brzdy auta. Kým príde ocko, musí byť obrázok určite hotový. Terka mu ho chce darovať.

Vonku práve vystúpil z auta preľaknutý ocko. Skoro prešiel malé šedo-biele pásikavé mačiatko. Sadlo si presne pred auto. Je vyľakané, celé strapaté a vychudnuté. Ocko ho chce zdvihnúť, ale mačiatko rýchlo ujde. „Našťastie sa nič nestalo“, myslí si ocko.

Keď otvorí vchodové dvere, vôbec si nevšimne, že sa za ním dovnútra prešmyklo aj mača. „Jéj, mačička!“, zvýskne Terka od radosti. „Pre mňa? Ty si ten najlepší ocko na svete!“ Ocko sa prekvapene obzerá. Mačiatko sa opatrne priblíži a začne sa obtierať o Terkine nohy. „Ako sa vlastne voláš?“, spýta sa Terka. „Mňau“, odpovie mača.

„Určite si hladné“, povie Terka. Uteká do kuchyne a nalieva do misky trošku mlieka. Mama prekvapene počúva, čo sa stalo. Myslí si, že Terka si nemôže mačičku len tak nechať. Čo ak už patrí niekomu, kto ju má tiež rád? Terka má slzy na krajíčku. To je jej mačička! Mama nesmie Mňauku vyhnať späť na ulicu!

